

РЕШЕНИЕ

№ 2453

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **8909** по описа за **2010** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 16.07.2010г., постановено по нахд № 310 по описа на СРС за 2010г. е потвърдено наказателно постановление /НП/ №129954 от 19.11.2009г. издадено от началник АДН- ПП при С. в частта му, с която на С. С. М. са наложени следните наказания за три нарушения: глоба от 100лв. по чл.179, ал.2 пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП; глоба от 100лв. и лишаване от право за управлява МПС за срок от един месец по чл.175, ал.1 т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1 т.1 ЗДвП, както и глоба от 100лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец по чл.175, ал.1 т.4 от ЗДвП за нарушение на чл.103 от ЗДвП.

Жалбата срещу наказателното постановление в частта за глоба от 20лв. по чл.183, ал.2 т.1 пр.2ро от ЗДвП за нарушение на чл.6, т.1 пр.3то от ЗДвП – е оставена без разглеждане и съответно производството по делото е било прекратено, поради необжалваемост на глобата.

Несъгласно с решението е наказаното лице, което в касационната жалба е посочило, че не е съгласно с решението в частта на същото, с

което е „потвърдено наказателното постановление”, поради което съставът приема, че липсва жалба в прекратителната част на решението за глобата от 20лв.. По изложените в касационната жалба съображения –се моли да се отмени решението, ведно с наказателното постановление. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Д.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се представлява и не изразява становище.

Представителят на Софийската градска прокуратура предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд С.-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Софийският районен съд с обжалваното решение е потвърдил наказателното постановление, в частта му, с която на С. С. М. са наложени следните наказания за три нарушения: глоба от 100лв. по чл.179, ал.2 пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП и глоба от 100лв. и лишаване от право за управлява МПС за срок от един месец по чл.175, ал.1 т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1 т.1 ЗДвП, както и глоба от 100лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец по чл.175, ал.1 т.4 от ЗДвП за нарушение на чл.103 от ЗДвП.

За да потвърди наказателното постановление първоинстанционният съд е установил, че на 22.09.2009г. около 17.00ч. на аерогарата на Терминал 1 лицето е паркирало л.а. с ДКН 1485 МТ в нарушение на знак В 28 /нарушение на чл.6, т.1 пр.3 ЗДвП/, както и при потегляне с несъобразена скорост извършва второ нарушение- реализира ПТП в спрял автомобил с ДКН СА 2029 МТ /нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП/ и извършва трето деяние- напускан ПТП без да изпълни задълженията си по чл.123, ал.1 т.3 и на последно място при подаден сигнал с ръка от контролен орган не се подчинява за спре в нарушение на чл.103 от ЗДвП.

СРС е приел, че в производството не са допуснати процесуални нарушения и всяко едно от деянията по същество от събраните по делото писмени и гласни доказателства е безспорно установено. Не са споделени възраженията на жалбоподателя изложени в жалбата касаещи само установените факти, като в тази връзка по делото са били разпитани актосъставителката С, св.П- очевидец, който е направил забележка на водача да премести автомобила си и е възприел непосредствено и останалите нарушения, св.Х Х- старши полицаи –подали сигнала за спиране. Включително е бил разпитан св.Н Х служител в „Глобал Рент-а-кар”, чиято собственост е било другото МПС блъснато от л.а. на М..

От друга страна в касационната жалба са изложени две групи основания: за наличието на съществени процесуални нарушения с неяснота на описаните деяния и за недоказаност на същите.

Настоящата инстанция приема следното:

Въз основа на събраните изчерпателно гласни доказателства СРС е изградил фактическите констатации и съответно е направил своите правни изводи. Установил е, че ответникът е изпълнил задължението си за доказателствена тежест и така описаните деяния в НП, за което е ангажирана отговорността на М. са безспорно осъществени. Други доказателства по делото пред съда не са били ангажирани включително жалбоподателят не е осигурил свидетели, които е посочил в жалбата, че ще доведе. С оглед изложеното не се споделят доводите в касационната жалба.

СРС е обсъдил подробно показанията на свидетелите и не е установил противоречиви обстоятелства относно съставомерните факти включително досежно описанието за деянието свързано с реализираното ПТП. В тази връзка съставът приема, че след като лицето е извършило ПТП следователно скоростта му е несъобразена с цялата пътна обстановка- с разположението и движението на останалите участници на пътя, с видимостта, с пътната настилка. Ответникът не е длъжен да конкретизира точно кое прави скоростта на лицето несъобразена, поради което изложеното твърдение в касационната жалба не се споделя. Съдът не приема и довода, че деянието се доказва само от акта, доколкото актът за нарушение няма доказателствена сила в съдебното производство и тежестта да докаже деянията е на ответника, който безсъмнено я е изпълнил чрез разпита на четиримата свидетели- двама от които очевидци на деянията.

На последно място не се споделят изложените основания за наличието на съществени процесуални нарушения в липса на ясно описание на деянията. В този аспект съдът подчертава, че процесуалното право на защита на дееца не е нарушено, когато всяко едно от нарушенията е описано чрез фактите включени в състава на нарушението. В случая констатираните няколко деяния са описани хронологично и последователно с посочване на всеки един съставомерен факт, поради което няма процесуални нарушения. Включително точно е посочено къде е извършено ПТП, като вредите не са елемент на състава на нарушението по чл.179, ал.2 пр.1-во ЗДвП.

Относно лишаването от право да се управлява МПС за срок от един месец- това наказание се налага кумулативно по чл.175, ал.1 т.4 и т.5 от ЗДвП и по отношение на нормата с измененията в ДВ бр.39/2011г. няма промяна.

С оглед изложеното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед гореизложеното, Административен съд С. – град:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.07.2010г., постановено по нахд № 310 по описа на СРС за 2010г. в обжалваната му част.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1

2.